

ΑΡΙΘΜΟΣ 164/2010
ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΜΗΜΑ Δ'

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Δημήτριο Στέφανο Βόσκα, Πρόεδρο Εφετών, Αναστασία Κυριαζή, και Δημητρία Περιστερίδου - Κωνσταντίνου, Εισηγήτρια, Εφέτες, και τον Γραμματέα Αστέριο Σαμαρά.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του, στις 12 Οκτωβρίου 2009, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

ΤΗΣ ΚΑΛΟΥΣΑΣ - ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ - ΑΙΤΟΥΣΑΣ: Της εταιρίας περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «Ε.» (Ε.), που εδρεύει στη Σ. Γερμανίας, και εκπροσωπείται νόμιμα, για την οποία παραστάθηκε η πληρεξούσια δικηγόρος της Θεοδώρα Χατζηπαντελίδου (ΑΜ 5286, Δ.Σ. Θεσ/νίκης), η οποία κατέθεσε προτάσεις.

ΤΟΥ ΚΑΘ' ΟΥ Η ΚΛΗΣΗ - ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΥ - ΚΑΘ' ΟΥ Η ΑΙΤΗΣΗ: Γ. Σ. του Δ., κατοίκου Σ. Σ., που δεν παραστάθηκε.

Η υπόθεση φέρεται προς περαιτέρω συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου μετά την από 28-9-2009 κλήση της καλούσας - εκκαλούσας - αιτούσας (αριθμ. εκθ. 3647/2009), μετά την έκδοση της υπ' αριθμ. 1065/2009 απόφασης του ιδίου αυτού Εφετείου.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης και κατά την εκφώνηση της από το σχετικό πινάκιο στη σειρά της, η πληρεξούσια δικηγόρος της καλούσας - εκκαλούσας - αιτούσας παραστάθηκε στο ακροατήριο και αναφέρθηκε στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσε, αντίθετα ο καθ' ου η κλήση - εφεσίβλητος - καθ' ου η αίτηση δεν παραστάθηκε.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1. Νόμιμα φέρεται προς συζήτηση με την από 23.09.2009 (αριθ. εκθ. κατάθ. 3647/23.09.2009) κλήση της εκκαλούσας - αιτούσας η από 08.08.2007 (αριθ. εκθ. κατάθ. 05/09.08.2007) έφεσή της, μετά την έκδοση της υπ' αριθμόν 1065/2009 μη οριστικής αποφάσεως του Δικαστηρίου τούτου, εκδοθείσας

ερήμην του εφεσίβλητου, στις νόμιμες και βάσιμες σκέψεις της οποίας αναφέρεται και το παρόν Δικαστήριο. Με την απόφαση αυτή, αφού έγινε τυπικά δεκτή η ως άνω έφεση κατά της υπ' αριθμ. 150/2007 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Σ., που εκδόθηκε κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας χωρίς την παρουσία του εφεσίβλητου, επί της από 20.03.2006 (αρθ. εκθ. κατ. 1128ΜΕ67/28.03.2006) αιτήσεως της αιτούσας - εκκαλούσας αλλοδαπής ανώνυμης εταιρείας, αναβλήθηκε η έκδοση της οριστικής αποφάσεώς του και διατάχθηκε η επανάληψη της συζητήσεως στο ακροατήριο προκειμένου να προσκομισθούν με επιμέλεια της εκκαλούσας τα αναφερόμενα σ' αυτήν έγγραφα. Όπως προκύπτει δε, από την υπ' αρθ. 3647/28.09.2009 έκθεση κατάθεσης, που υπάρχει στο τέλος της ένδικης κλήσης, διατάχθηκε από τον Πρόεδρο Εφετών η κλήτευση του καθ' η κλήση - εφεσίβλητου να γίνει δέκα (10) ημέρες προ της δικασίμου. Όμως κατά τη συζήτηση της υπό κρίση εφέσεως στη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας απόφασης ο εφεσίβλητος δεν εμφανίστηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από Πληρεξούσιο Δικηγόρο, όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε από το οικείο πινάκιο. Από την υπ' αριθμ. 10072/1.10.2009 έκθεση επίδοσης της αρμόδιας Δικαστικής Επιμελητού του Πρωτοδικείου Σ., Σ.Κ., προκύπτει ότι επιδόθηκε στον καθ' ου η κλήση - εφεσίβλητο, ακριβές αντίγραφο της ένδικης κλήσεως με την πράξη κατάθεσης και ορισμού δικασίμου της αναφερόμενης στην αρχή της παρούσας και με κλήση προς συζήτηση αυτής, νομότυπα και εμπρόθεσμα, (άρθρα 122, 123, 128 παρ.4 ΚΠολΔ). Συνεπώς, εφόσον ο τελευταίος δεν εμφανίστηκε κατά την προκειμένη δικάσιμο, πρέπει να προχωρήσει η συζήτηση σαν αυτός να είχε εμφανισθεί (άρθρα 271 παρ. 1, 591 παρ. 1, 741, 754, 764 παρ. 2 του ΚΠολΔ).

2. Από τα έγγραφα που μεθ' επικλήσεως προσκομίζει η εκκαλούσα καθώς και εκείνα που προσκομίζει σε επίσημη επικυρωμένη μετάφραση από τη γερμανική στην ελληνική γλώσσα, μεταξύ των οποίων συμπεριλαμβάνονται και όλα τα έγγραφα τα οποία διέταξε να προσκομισθούν στο παρόν Δικαστήριο με την υπ' αριθμ. 1065/2009 μη οριστική απόφαση του και δη α) η προβλεπόμενη από το άρθρο 54 του υπ' αριθμ. 44/2001 Κανονισμού του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για

τη διεθνή δικαιοδοσία την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, βεβαίωση του Δικαστηρίου της Γερμανίας, β) τα έγγραφα που αφορούν την επίδοση της αγωγής στον τότε εναγόμενο και ήδη εφεσίβλητο, γ) το αποδεικτικό επιδόσεως της αγωγής στον τότε εναγόμενο ως αγνώστου διαμονής κατά τις διατάξεις του άρθρου 184 παρ. 1 του Γερμανικού Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καθώς και το αποδεικτικό επιδόσεως στον τελευταίο των επίμαχων αλλοδαπών αποφάσεων, και την αξιολογική εκτίμηση τούτων, αποδεικνύονται τα ακόλουθα: Η αιτούσα - εκκαλούσα αλλοδαπή εταιρεία εδρεύουσα στη Σ. - Γ., άσκησε την από 21.04.2004 αγωγή ενώπιον του Πρωτοδικείου Σ. -Γ. (27^ο Πολιτικό Τμήμα), κατά του καθ' ου η αίτηση - εφεσίβλητου, κατοίκου Σ. Σ. διώκοντας να της καταβάλει ο τελευταίος αποζημίωση, ποσού 5.235 Ευρώ νομιμοτόκως, λόγω του ότι, κατά τη διαμονή του στη Γ., τη ζημίωσε διότι σφετερίσθηκε τον εξοπλισμό εστιατορίου ιδιοκτησίας της. Η εν λόγω αγωγή έχουσα το ως άνω αντικείμενο, ήτοι ενοχή εξ αδικοπραξίας, η οποία, κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 περίπτ. 3 του υπ' αριθμ. 44/2001 Κανονισμού του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (που έχει άμεση εφαρμογή και στα δύο κράτη-μέλη της ήτοι Γερμανία-Ελλάδα), ασκήθηκε ενώπιον του ως άνω Δικαστηρίου της Γερμανίας (όπου συνέβη η αδικοπραξία), κατά του εναγομένου και ήδη εφεσίβλητου, (ο οποίος κατά το χρόνο ασκήσεως της ήταν κάτοικος Ελλάδος), διαβιβάσθηκε κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 26 του ως άνω Κανονισμού και στο άρθρο 19 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθμ. 1348/2000 του Συμβουλίου, στις αρμόδιες Ελληνικές Αρχές προκειμένου να γίνει η επίδοση στον εναγόμενο με την κύρια διαδικασία κοινοποίησης κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις των άρθρων 2 έως 11 του ως άνω Κανονισμού. Συγκεκριμένα όπως προκύπτει από το περιεχόμενο του υπ' αριθμ. 270185/04 εγγράφου των Γερμανικών Αρχών, που προσκομίζεται στη Αγγλική γλώσσα και σε ακριβή επικυρωμένη μετάφραση στην Ελληνική γλώσσα, απευθυνόμενο προς το Υπουργείο Δικαιοσύνης της Ελλάδος, διαβιβάσθηκαν στην Γερμανική γλώσσα και σε ακριβή μετάφραση στην Ελληνική γλώσσα, α) η ως άνω από 21.04.2004 αγωγή, β) η από 24.06.2004 δικαστική διαταγή του

Πρωτοδικείου Σ. περί του ορισμού της γραπτής προδικασίας, με την οποία παρέχεται στον εναγόμενο ενημέρωση για τις ισχύουσες διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας της Γερμανίας ως προς τη διαδικασία εκδικάσεως της αγωγής και τις συνέπειες της ερημοδικίας του καθώς και οδηγίες και υποδείξεις για την υπεράσπιση του έναντι της αγωγή και γ) το από 02.07.2004 έγγραφο του Πρωτοδικείου Σ. με το οποίο διατάσσεται η επίδοση της αγωγής και της άνω δικαστικής διαταγής προς τον εναγόμενο στην αναγραφόμενη στην αγωγή διεύθυνση «Σ. Σ. Σ. / Ελλάδα». Στο ως άνω δε διαβιβαστικό έγγραφο μεταξύ άλλων αναφέρεται ότι η προθεσμία κλήτευσης είναι 3 εβδομάδες και η προθεσμία απάντησης στην αγωγή είναι 5 εβδομάδες. Η αρμόδια Υπηρεσία παραλαβής της Ελλάδος και συγκεκριμένα το Τμήμα Διεθνούς Δικαστικής Συνεργασίας σε Αστικές Υποθέσεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης, παρέλαβε το ως άνω διαβιβαστικό με τα συνημμένα σ' αυτό προς επίδοση έγγραφα, και απέστειλε προς την αρμόδια Υπηρεσία διαβίβασης της Γερμανίας το υπ' αριθ. πρωτ. 143589/07.12.2004 έγγραφό του στην Ελληνική γλώσσα με την περιεχόμενη σ' αυτό ακριβή μετάφραση στην Αγγλική γλώσσα. Στο εν λόγω δε έγγραφο μεταξύ των άλλων αυτολεξεί αναγράφεται: «ΘΕΜΑ: Επιστροφή ανεπίδοτων δικογράφων σύμφωνα με το άρθρο 10 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθμ. 1348/2000. Απαντώντας στην από 05.07.2004 αίτησή σας, έχουμε την τιμή να σας επιστρέψουμε στη συνημμένη αλληλογραφία ανεκτέλεστη, για τους λόγους που αναφέρονται στα συνημμένα έγγραφα.». Στο συνημμένο δε έντυπο που τιτλοφορείται: «Βεβαίωση επίδοσης ή κοινοποίησης ή μη επίδοσης ή κοινοποίησης των πράξεων. Άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθμ. 1348/2000» σημειώνεται στην περίπτωση 15 με τίτλο: «Λόγος της μη επίδοσης ή μη κοινοποίησης της πράξης» η ένδειξη: «Ο παραλήπτης δεν ανευρίσκεται» και επισυνάπτεται και η από 04.11.2004 βεβαίωση του Αρχιφύλακα ΜΠΣ Π. Χ., του Αστυνομικού Τμήματος Σ., που επιμελήθηκε της επιδόσεως, και η οποία φέρει και βεβαίωση του γνησίου της υπογραφής του. Στην βεβαίωση δε αυτή αναγράφεται: «βεβαιώνω ότι όπως καλώς εξακρίβωσα άτομο με στοιχεία Σ. Γ. δεν υπάρχει στο Σ. - Σ., ούτε είναι

γραμμένο στα Δημοτολόγια του Δήμου Σ...». Κατόπιν τούτο ο Δικηγόρος της ενάγουσας εταιρείας απεύθυνε την από 10.01.2005 αίτησή του προς το άνω Πρωτοδικείο Σ. με την οποία αναφέροντας ενημερώθηκε από το εν λόγω Δικαστήριο για το ως άνω θέμα, ζήτησε την επίδοση σε πρόσωπο άγνωστης διαμονής, διατεινόμενος ότι, ο τόπος διαμονής του εναγομένου δεν είναι γνωστός στην ενάγουσα και ότι σε παράλληλη διαδικασία (170311/02) ο τότε εκπρόσωπος του εναγομένου είχε δηλώσει την ανωτέρω διεύθυνση και άλλες πληροφορίες δεν διαθέτει η ενάγουσα. Επί της αιτήσεως αυτής εκδόθηκε η από 21.01.2005 απόφαση του Πρωτοδικείου Σ. (27^ο Πολιτικό Τμήμα), στην οποία αναφέρεται ότι επιτρέπεται η επίδοση σε πρόσωπο αγνώστου διαμονής τόσο της αγωγής όσο και της διαταγής περί του ορισμού της γραπτής προδικασίας. Στη συνέχεια εκδόθηκε και η από 21.01.2005 διάταξη του ως άνω Πρωτοδικείου, περί καθορισμού της γραπτής διαδικασίας που προηγείται της κύριας διαδικασίας και των προθεσμιών διορισμού δικηγόρου εκ μέρους του εναγομένου και αντικρούσεως της αγωγής, διαλαμβάνοντας και τη ρητή επιβεβαίωση ότι το δικόγραφο της αγωγής και της διατάξεως αυτής επιδόθηκε στον εναγόμενο, με δημόσια επίδοση (αγνώστου διαμονής) που επιτράπηκε δια της από 21.01.2005 αποφάσεως του, διότι η επίδοση στην Ελλάδα υπήρξε ανεπιτυχής. Εξάλλου στο αποδεικτικό επίδοσης με αριθμό φακέλου 27 Ο185/04 του Πρωτοδικείου Σ., ρητά μνημονεύεται ότι επιδόθηκε η από 21.04.2004 αγωγή και η από 21.01.2005 διάταξη προς τον εναγόμενο ως πρόσωπο αγνώστου διαμονής, δια της τοιχοκολλήσεως στις 25.01.2005 και ότι μετά την πάροδο ενός μηνός από την ανάρτηση αυτής είναι ισχυρή η εν λόγω επίδοση σε πρόσωπο αγνώστου διαμονής. Μετά την πάροδο της ανωτέρω προθεσμίας και αφού βεβαιώθηκε ότι ο εναγόμενος και ήδη καθ' ου η αίτηση - εφεσίβλητος δεν γνωστοποίησε πρόθεση αμύνης του, εκδόθηκε ερήμην αυτού η από 17.03.2005 με αριθμ. φακέλου 27 Ο 185/2004 απόφαση του Πρωτοδικείου Σ. της Γερμανίας - 27^ο Πολιτικό Τμήμα, με την οποία καταδικάστηκε ο τελευταίος να καταβάλει στην τότε ενάγουσα και ήδη αιτούσα - εκκαλούσα αλλοδαπή εταιρεία, το ποσό των 5.235 Ευρώ πλέον τόκων ύψους 8% πάνω

από το βασικό επιτόκιο από την 14.04.2004 καθώς και στα έξοδα της αντιδικίας. Στο τμήμα της απόφασης αυτής, που τιτλοφορείται «Κατάσταση πραγμάτων» αναφορικά με την επίδοση της αγωγής στον εναγόμενο μνημονεύεται: «Μετά από ανεπιτυχή προσπάθεια επίδοσης στην Ελλάδα και στη συνέχεια αιτηθείσα επίσημη (δημόσια) επίδοση», ενώ στο τμήμα αυτής με τίτλο: "Λόγοι απόφασης" αναφέρονται μεταξύ των άλλων και τα εξής: «Επί της επιτρεπτής αγωγής αποφασίσθηκε δια ερήμην απόφασης. Η υπόθεση θεωρείται, μετά από δημόσια επίδοση ως εκκρεμούσα (άρθρα 261 παρ. 1, 253 παρ. 1, 188 Σ.1 Κωδ.Πολ.Δικ. και ο εναγόμενος ο ερημοδικών με την έννοια του άρθρου 331 Κωδ.Πολ.Δικ. με την συνέπεια ότι οι αναπτύξεις της αιτούσας επί της υπόθεσης θεωρούνται ως ομολογημένες από τον εναγόμενο (άρθρο 331 παρ.1 Σ.1 Κωδ. Πολ. Δικ.). Η έγκριση της δημόσιας επίδοσης επιτάσσεται, καθώς δεν μπόρεσε η αγωγή να επιδοθεί στον εναγόμενο στην Ελλάδα. Ο καθορισμός της προθεσμίας ένστασης (που κατά τα μνημονευόμενα στην αρχή της απόφασης είναι τρεις εβδομάδες) προκύπτει σύμφωνα με το άρθρο 339 παρ. 2 Κωδ.Πολ.Δικ.». Επίσης στο προεισαγωγικό τμήμα της εν λόγω απόφασης γίνεται ρητή μνεία ότι είναι "εκτελεστό απόγραφο" και στη συνέχεια αναγράφεται: «ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ Σ. 27° Πολιτικό Τμήμα. Εν ονόματι του λαού. Απόφαση ερήμην σύμφωνα με το άρθρο 331 III Κωδ.Πολ.Δικ. Τελεσίδικη. Σ. την 06^η Ιουλίου 2005.». Άλλωστε η επίδοση της ως άνω από 17.03.2005 ερήμην απόφασης προς τον εναγόμενο ως πρόσωπο αγνώστου διαμονής έγινε δια τοιχοκολλησεως στις 21.03.2005, όπως προκύπτει από το αποδεικτικό επίδοσης με αριθμό φακέλου 27Ο185/04 του Πρωτοδικείου Σ., στο οποίο ρητά μνημονεύεται ότι η εν λόγω επίδοση είναι ισχυρή μετά την πάροδο ενός μηνός από την τοιχοκόλληση. Επίσης με την από 19.05.2005 ταυτάριθμη με αριθμό φακέλου 27Ο185/04 απόφαση καθορισμού εξόδων δίκης του Πρωτοδικείου Σ., υποχρεώθηκε ο τότε εναγόμενος-ήδη καθ' ου η αίτηση-εφεσίβλητος να καταβάλει στην τότε ενάγουσα- ήδη αιτούσα-εκκαλούσα τα δικαστικά έξοδα ύψους 1.327,81 Ευρώ μαζί με τόκους στο ύψος του ποσοστού 5% από το βασικό επιτόκιο σύμφωνα με την παραγρ.

247 του Γερμ. Αστικού Κώδικα από τις 24.03.2005. Στην αρχή του κειμένου της άνω απόφαση αναγράφεται «Εκτελεστό απόγραφο» ενώ στο τέλος του κειμένου μνημονεύεται: «Ακριβές αντίγραφο χορηγείται στην ενάγουσα στα χέρια των δικηγόρων Γ. - Σ. - Σ. με σκοπό την αναγκαστική εκτέλεση. Ένα ακριβές αντίγραφο της απόφασης αυτής επιδόθηκε στον εναγόμενο στις 24.06.2005. Η αναγκαστική εκτέλεση επιτρέπεται να αρχίσει το νωρίτερο δύο εβδομάδες από την ημέρα αυτή (παραγρ.798 γερμ.ΚΠολΔ).».

Πράγματι η επίδοση τόσο της απόφασης αυτής όσο και της από 23.03.2005 αίτησης καθορισμού εξόδων, έγινε στον εναγόμενο ως πρόσωπο αγνώστου διαμονής στις 23.05.2005 δια τοιχοκόλλησεως ως τούτο προκύπτει από το αποδεικτικό επίδοσης με αριθμό φακέλου 27Ο185/04 του Πρωτοδικείου Σ., στο οποίο μνημονεύεται ότι η εν λόγω επίδοση είναι ισχυρή μετά την πάροδο ενός μηνός από την τοιχοκόλληση. Ενόψει όλων των ανωτέρω είναι καταφανές ότι, ο τότε εναγόμενος και ήδη καθ' ου η αίτηση - εφεσίβλητος ερήμην του οποίου εκδόθηκαν οι επίμαχες αλλοδαπές αποφάσεις, δεν στερήθηκε του δικαιώματος υπερασπίσεως και γενικά της συμμετοχής του στη δίκη που νικήθηκε, καθόσον η αγωγή επί της οποίας εκδόθηκαν οι εν λόγω αποφάσεις είχε επιδοθεί στο ερημοδικασθέντα εναγόμενο εγκαίρως και κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μπορεί να αμυνθεί (άρθρο 34 περ. 2 του Κανονισμού 44/2001). Τούτο διότι, η επίδοση του εισαγωγικού της δίκης δικογράφου, ήτοι της αγωγής και των εκδοθεισών επ' αυτής αλλοδαπών αποφάσεων, έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του Γερμανικού Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, για τις επιδόσεις σε πρόσωπα αγνώστου διαμονής, που εν προκειμένω, ήταν εφαρμοστές, δεδομένου ότι, ο τότε εναγόμενος-ήδη εφεσίβλητος, ήταν μέν κάτοικος της Ελλάδος, ήτοι κράτους-μέλους της ΕΕ, πλην όμως η διαμονή του ήταν άγνωστη και εντεύθεν δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 1 παρ. 2 του Κανονισμού 1348/2000 περί επιδόσεων, κατά τις οποίες απαιτείται ο παραλήπτης της επιδοτέας πράξης να είναι κάτοικος κράτους-μέλους της ΕΕ και να έχει γνωστή διαμονή (ΑΠ 1186/2004, δημ. Νόμος). Κατά συνέπεια, η επίδοση του εισαγωγικού της δίκης δικογράφου, ήτοι της άνω αγωγής και

των εκδοθεισών επ' αυτής αλλοδαπών αποφάσεων, δεν ενέπιπτε στο πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού αυτού, ούτε όμως στο πεδίο της σύμβασης της Χάγης της 15.11.1965, αφού και για την εφαρμογή αυτής απαιτείται η συνδρομή της ίδιας ως άνω προϋποθέσεως (ήτοι το πρόσωπο στο οποίο απευθύνεται το έγγραφο να έχει γνωστή διαμονή το εξωτερικό) . Άλλωστε, κατά το άρθρο 3§2 εδ. α' της από 4.11.1961 Συμβάσεως μεταξύ της Ελλάδας και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, που κυρώθηκε με το ν. 4305/1963 και αφορά την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, συμβιβασμών και δημοσίων εγγράφων επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων, και το οποίο τυγχάνει εφαρμογής σύμφωνα με το άρθρο 70 του Κανονισμού 44/2001 στα θέματα στα οποία ο εν λόγω Κανονισμός δεν εφαρμόζεται, η επίδοση τόσο της κλήσεως και του εισαγωγικού της δίκης εγγράφου όσο και της υπό εκτέλεση αποφάσεως είναι έγκυρη και εντεύθεν δεν υφίσταται ζήτημα στέρησης του δικαιώματος υπεράσπισης του ερήμην δικασθέντος, αν έγινε κατά τις διατυπώσεις του δικαίου του κράτους εις το οποίο εξεδόθη η απόφαση, όπως εν προκειμένω του γερμανικού δικαίου. Περαιτέρω από τα ίδια ως άνω αποδεικτικά στοιχεία προκύπτει ότι οι νομότυπα προσκομιζόμενες επίμαχες αλλοδαπές αποφάσεις στη Γερμανική γλώσσα και σε επίσημη μετάφραση στην Ελληνική γλώσσα, συγκεντρώνουν τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας με τις δέουσες βεβαιώσεις και επικυρώσεις των υπογραφών των αρμοδίων οργάνων του αλλοδαπού δικαστηρίου. (άρθρο 53 παρ.1 του Κανονισμού 44/2001). Οι εν λόγω αποφάσεις κατά το δίκαιο του κράτους της εκδόσεως των, ήτοι της Γερμανίας, είναι εκτελεστές καθόσον στο κείμενο αυτών αναγράφεται, κατά τα προειρημένα, όχι μόνον ότι είναι τελεσιδικές και ο χρόνος της τελεσιδικίας των, αλλά και ότι αποτελούν "εκτελεστό απόγραφο" (άρθρο 38 παρ.1 του Κανονισμού 44/2001). Επιπροσθέτως, η εκκαλούσα-αιτούσα συμμορφούμενη με τις σχετικές διατάξεις της υπ' αριθμ. 1065/2009 μη οριστικής αποφάσεως του Δικαστηρίου τούτου, περί προσκομίσεως των προβλεπομένων από τον Κανονισμό 44/2001 αναγκαίων εγγράφων για την αναγνώριση και κήρυξη της εκτελεστότητας των επίμαχων αλλοδαπών

αποφάσεων, προσκομίζει ως όφειλε κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 53 παρ. 2 του άνω Κανονισμού, και την προβλεπόμενη στα άρθρα 54 και 58 του εν λόγω Κανονισμού 44/2001 βεβαίωση του Πρωτοδικείου Σ. με ημερομηνία 18 Ιουλίου 2009, που εκδόθηκε κατόπιν αιτήσεώς της από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ως κράτος μέλος προέλευσης των επίμαχων αποφάσεων. Η ως άνω βεβαίωση δε, όπως προκύπτει από την επισκόπηση του περιεχομένου της, περιέχει όλα τα στοιχεία του υποδείγματος εντύπου που επισυνάπτεται στο παράρτημα V του άνω Κανονισμού αναφορικά με τη μνεία του κράτους μέλους προέλευσης, το Δικαστήριο ή την αρμόδια αρχή που εκδίδει τη βεβαίωση, το Δικαστήριο το οποίο εξέδωσε την απόφαση, τον αριθμό και την ημερομηνία της απόφασης, τους διαδίκους, την ημερομηνία επιδόσεως της ερήμην αποφάσεως και το κείμενο της απόφασης καθώς και την εκτελεσιμότητα των αποφάσεων στο κράτος μέλος προέλευσης. Περαιτέρω η αναγνώριση και η εκτέλεση των επίμαχων αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων, που έχουν το προπαρατιθέμενο περιεχόμενο, δεν αντίκεινται προφανώς στη δημόσια τάξη του Ελληνικού Κράτους (άρθρο 34 περ.1 του Κανονισμού 44/2001) και συγκεκριμένα δεν προσκρούουν σε θεμελιώδεις πολιτειακές, ηθικές, κοινωνικές, δικαιοτικές ή οικονομικές αντιλήψεις που κρατούν στην Ελλάδα και δεν ενυπάρχει στο περιεχόμενο των αντίθεση προς τις θεμελιώδεις ως άνω αντιλήψεις ώστε από την εκτέλεση των να διαταραχθεί ο έννομος ρυθμός που κρατεί στη χώρα (ΟΛΑΠ 17/1999, ΑΠ 1829/2006, δημ. Νόμος). Άλλωστε, όπως προκύπτει από τα μετ' επικλήσεως προσκομιζόμενα από την εκκαλούσα υπ' αριθ. 81/12.10.2009, 67/02.12.2008, 11/20.02.2008, 26/27.03.2007 πιστοποιητικά του Γραμματέα του Πρωτοδικείου Σ., δεν έχει εκδοθεί απόφαση ημεδαπού δικαστηρίου επί διαφοράς μεταξύ των ίδιων διαδίκων σχετική με την κρινόμενη υπόθεση (άρθρο 34 περ. 3 του Κανονισμού 44/2001). Με τα δεδομένα αυτά, συντρέχουν όλες οι νόμιμες προϋποθέσεις και ουδέν κώλυμα υφίσταται για την αναγνώριση και την κήρυξη της εκτελεσιμότητας των παραπάνω αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων στην Ελλάδα, σύμφωνα, τόσο με τις προπαρατιθέμενες

διατάξεις του Κανονισμού 44/2001 του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (L 12/16.1.2001), που άρχισε κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 76 αυτού να ισχύει από την 1η Μαρτίου του 2002 και είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος δυνάμει της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (επομένως και μεταξύ Ελλάδος και Γερμανίας) και κατά το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και υπερισχύει από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμου, με την οποία ρυθμίστηκαν τα σχετικά θέματα της αναγνώρισης και της κήρυξης εκτελεστής στην ημεδαπή απόφασης που εκδόθηκε σε κράτος μέλος όσο και με τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 905 παρ. 3 και 323 παρ. 5 του Κ.Πολ.Δικ. Επομένως η ένδικη αίτηση της αιτούσας - εκκαλούσας αλλοδαπής εταιρείας με αντικείμενο την αναγνώριση και την κήρυξη εκτελεστών στην Ελλάδα των επίμαχων αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων, είναι κατ' ουσία βάσιμη. Συνακόλουθα τούτων, το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, που με την εκκαλούμενη απόφαση του απέρριψε ως κατ' ουσία αβάσιμη την ένδικη αίτηση με την παραδοχή ότι ο καθ' ου η αίτηση και ήδη εφεσίβλητος στερήθηκε το δικαίωμα υπεράσπισης του και γενικώς της συμμετοχής του στη δίκη ενώπιον του Πρωτοδικείου Σ. της Γερμανίας το οποίο εξέδωσε τις επίμαχες αποφάσεις, έσφαλε, ως προς την ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου, και ορθή εκτίμηση των αποδείξεων και γι' αυτό πρέπει, να γίνουν δεκτοί ως κατ' ουσίαν βάσιμοι οι σχετικοί λόγοι της ένδικης εφέσεως. Στη συνέχεια πρέπει, μετά την ουσιαστική παραδοχή των ανωτέρω λόγων της εφέσεως, να γίνει δεκτή η έφεση στο σύνολο της και ως κατ' ουσία βάσιμη, να εξαφανισθεί η εκκαλούμενη απόφαση και πρέπει να κρατηθεί η υπόθεση αυτή στο Δικαστήριο τούτο (ΚΠολΔ 535 παρ.1) να δικαστεί η υπό κρίση αίτηση και να γίνει εν όλω δεκτή αυτή και ως ουσιαστικά βάσιμη, και να αναγνωρισθούν και να κηρυχθούν εκτελεστές στην Ελλάδα α) η από 17.03.2005 με αριθμό φακέλου 27 Ο 185/2004 ερήμην απόφαση του

Πρωτοδικείου Σ. της Γερμανίας - 27^ο Πολιτικό Τμήμα, και β) η από 19.05.2005 με αριθμό φακέλου 27 Ο 185/2004 απόφαση καθορισμού της δικαστικής δαπάνης του Πρωτοδικείου Σ. της Γερμανίας. Περαιτέρω σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 764 παρ. 3 ΚΠολΔ, κατά τις οποίες για τις αποφάσεις, οι οποίες εκδίδονται ερήμην, κατά την διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, είτε αφορούν υποθέσεις, της εκούσιας δικαιοδοσίας, είτε υποθέσεις οι οποίες εκδικάζονται κατ' αυτήν, επιτρέπεται αιτιολογημένη ανακοπή ερημοδικίας, μόνο στον δεύτερο βαθμό, (ΑΠ 183/1983, Εφ.Πατρ. 820/1996 δημ. ΤΝΠ Νόμος), πρέπει να ορισθεί παράβολο ερημοδικίας για την περίπτωση ασκήσεως αιτιολογημένης ανακοπής ερημοδικίας, από τον εφεσίβλητο - καθ' ου η αίτηση, ο οποίος δεν παραστάθηκε στην συζήτηση, σύμφωνα με το άρθρο 505 ΚΠολΔ, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο διατακτικό. Τέλος, ο καθ' ου η αίτηση - εφεσίβλητος που ηττήθηκε εν όλω στην παρούσα δίκη και είναι υπαίτιος για τη διεξαγωγή της, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα της αιτούσας - εκκαλούσας και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό (άρθρο 746 σε συνδυασμό με τα άρθρα 176, 183 ΚΠολΔ.)

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει ερήμην του καθ' ου η κλήση - εφεσιβλήτου την από 08.08.2007 (με αύξ. αριθ. κατάθ. 5/9-8-2007) έφεση κατά της υπ' αριθ. 150/2007 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Σερρών, η οποία εκδόθηκε κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας χωρίς την παρουσία του εφεσίβλητου, που φέρεται προς συζήτηση με την από 23.09.2009 (αριθ. εκθ. καταθ. 3647/28.09.2009) κλήση της εκκαλούσας - αιτούσας, μετά την έκδοση της υπ' αριθμ. 1065/2009 μη οριστικής αποφάσεως του Δικαστηρίου τούτου, με την οποία έγινε τυπικά δεκτή η έφεση και αναβαλλομένης της έκδοσης οριστικής επί της ουσίας απόφασης, διατάχθηκε η επανάληψη της συζήτησης, προκειμένου να προσκομισθούν τα αναφερόμενα σ' αυτήν έγγραφα.

Ορίζει παράβολο ανακοπής ερημοδικίας, το ποσό των διακοσίων

ενενήντα (290) Ευρώ.

Δέχεται κατ' ουσία την έφεση.

Εξαφανίζει την εκκαλουμένη απόφαση.

Κρατεί την υπόθεση.

Δικάζει την από 20.03.2006 (αριθ. έκθ. κατ. 1128ΜΕ 67/28.03.2006) αίτηση.

Δέχεται την αίτηση.

Αναγνωρίζει και Κηρύσσει εκτελεστές στην Ελλάδα α) την από 17.03.2005 με αριθμό φακέλου 27 Ο 185/2004 ερήμην απόφαση του Πρωτοδικείου Σ. της Γερμανίας - 27^ο Πολιτικό Τμήμα, και β) την από 19.05.2005 με αριθμό φακέλου 27 Ο 185/2004 απόφαση καθορισμού της δικαστικής δαπάνης του Πρωτοδικείου Σ. της Γερμανίας, ως προς όλες τις διατάξεις των.

Καταδικάζει τον καθ' ου η αίτηση στα δικαστικά έξοδα της αιτούσας και για τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει στο ποσό των εννιακοσίων Ευρώ (900 Ευρώ).

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στη Θεσσαλονίκη, στις 22 Ιανουαρίου 2010 και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση του Δικαστηρίου στο ακροατήριο του στις 26 Ιανουαρίου 2010.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ